Mawlana Shaykh Muhammad Adil ar-Rabbani

PEYGAMBERİMİZ'İN ﷺ GAYBÎ HABERLERDEN BİRİ GERÇEKLEŞMESİ

Es-selamu aleykum ve RahmetuLlahi ve Berekatuhu.
Euzu bi-Llahi mine ş-şeytani r-racim. BismiLlāhi r-Raḥmāni r-Raḥīm.
Ve s-salatu ve s-selamu 'ala Rasulina Muhammed'in Seyyidi l-evveline vel ahirin.
Meded yā ResūlaLlāh, meded yā Sādāti 'Ashābi ResūliLlāh, meded yā Meşāyihinā, Destur Mevlâna Şeyh Abdullāh el-Fa'iz ed-Dağistāni, Şeyh Muhammed Nazım el-Hakkani. Meded. Tarikatuna es-Sohbe vel hayru fil Cemiyyeh.

Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem'in gaybi haberleri hepsi ortaya çıkıyor. Onları, Hz. Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem bize neler olacağını anlatıyor, insanların sorunlarının neler olduğunu anlatıyor, onlardan haberdar olmamızı sağlıyordu. Bu haberlerin biri diğer insanları taklit etmekle ilgilidir. Müslüman olmayan diğer insanları taklit etmek. Son İslam devleti Osmanlı İmparatorluğu'ydu. O dönemde her dinin kendine göre ne yediği, ne yaptığı, nasıl gidip geldiği vardı. Her insan grubu kendilerininkini biliyor ve takip ediyordu. Bu, İslam'ın, Osmanlı'nın son haliydi. Bundan sonra Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem'in bize bildirdiği gibi, "Ahir zamanda gayrimüslimleri taklit edeceksiniz." "Öyle ki onlar bir oyuğa (toprağın altında yaşayan bir farenin evi, çok küçük bir yer) girseler bile sen oraya gideceksin" buyurdu Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem. Her yerde gördüğümüz şey bu. Herkes bu çılgınların verdiklerini taklit ediyor: Bu sene ne giyeceğiz, ne yiyeceğiz, nereye gidip geleceğiz, hangi telefonu almalıyız, hangi saati elimize takmalıyız. Bunun bir sorun yok, hiçbir problem olmuyor. Ama sorun İslam'a uygun olmayan şeyleri giymektir. Adetlerinizi bırakıp, onların geleneklerine uymak. Onların gelenekleri iyi gelenekler değil. Her ülkenin bir uzmanlığı vardır. Yüzlerce ve binlerce yıldan beri bu bölge için iyi olanı giyiyor ve yiyorlar. Her bölgenin farklı bir durumu vardır, onu takip etmelisiniz; o zaman herhangi bir sorunla karşılaşmazsınız. Ama bulunduğunuz yere uygun olmayanın peşinden giderseniz, başka bir alana uygun olanı takip ederseniz bu hem sağlığınız için hem kendiniz için hem de herkes için iyi olmaz.

Artık nereye gitsek - en kötüsü de bu, "Küreselleşme" diyorlar. Nereye gitsek aynı şeyleri buluyoruz. Pek çok insanın geleneklere dayalı işleri vardır; kıyafet dikmek gibi. Artık bunların hepsi bitti. İnsanların hepsi aynı şeyi yapıyor; başka bir şey göremiyorum. Artık her şeyi ezbere biliyoruz. İnsanlara sadece "Bunu nasıl giydirebilirim, gidip o sağlıksız yiyeceklerden nasıl yiyebilirim" diye düşündürüyorlar. Buna ne diyorlar? Çöp yemeği mi? Abur cubur. Çöp gıda. Annelerinin pişirdiği yemeklerden aynı gelenekle yemiyorlar. Hepsi birbirini arıyor. Bu kötü olsa gerek, çünkü Allah Azze ve Celle farklı şeyler yaratmıştır; sadece ekmek ya da sadece pirinç değil. Belki pirinç bu bölge için iyidir. Bölgemiz için de iyi. Ama her gün pirinç yiyemezsin - çünkü onu ekmek gibi yapıyorsun. Ancak bizim bölgemizde yanına et veya yağ koymalısınız. Yani bizim için ana yemektir. Senin gibi değil; ekmek gibi bir kenara yersin. Yani bu bölge için iyi. Bir defasında

Mawlana Shaykh Muhammad Adil ar-Rabbani

Mevlana Şeyh ile Malezya'da trene biniyorduk. Jakarta'ya üç saat uzaklıkta bir yere gidiyorduk. Pirinç tarlalarıyla doluydu ve orada çiftçiler vardı. Çok zayıflardı. Mevlânâ Şeyh, "Şu insanlara bakın, bir avuç pirinç onlara bir günde yeter" dedi. Yani Allah ﷻ onlara, ailelerini ve çocuklarını geçindirmek ve beslemek için bu bir avuç pirinçten her şeyi yapmalarını verdi. Onlara gece gündüz hamburger yedirirseniz hareket edemezler.

Bu yüzden başkalarının ne istediğine bakmamalısınız. Allah'ın ﷻ ne istediğine, Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem'in ne istediğine bakmalısınız. Allah ﷻ ve Peygamber sallallahu aleyhi vesellem size en iyisini vermek, ihtiyacınız olanı yapmak istiyor. Başkalarının ceplerini doldurmak için ihtiyaç duydukları şey değil. Daha önce gelip buradan her şeyi alıyorlardı. Artık daha gelmeden herkes onların kölesi haline gelmiş. Daha önce Avrupalılar insanları yakalayıp köle yapıyorlardı. Milyonlarca ve milyarlarca kişi Amerika ve Güney Amerika'ya gitti. Onları zorla yakalayıp götürdüler. Kaçmalarına izin vermediler. Şimdi bu insanlar kendilerini denize atıyorlar. Yarısı denizde batıyor. Diğer yarısı ise Avrupa ya da Amerika'ya ulaşıp orada işkence görüyor ve köleden beter hale geliyor. Köleler artık o insanlardan daha iyi bir durumdaydı. Şimdi kendi kendilerine, "Beni alın, ben size köleyim, beni alın" diyorlar. SübhanAllah, Allah ﷻ böyle yapanlardan razı değildir. Bu insanların kendilerinden üstün olduğunu düşünüyorlar. Ama Allah ﷻ diyor ki, hiç kimse daha üstün değildir. En üstün olan ancak Allah'a ﷻ itaat eden ve Allah'tan ﷻ korkandır. Amerikalı, Afrikalı, Hintli, Avrupalı değil. Değiller. Dört bacakları ya da iki burunları yok. Herkes aynı. Allah ﷻ bütün insanlığı aynı yaratmıştır. En acayip da haritaya baktığınızda Allah'ın ﷻ Müslümanlara en güzel toprakları verdiğini görürsünüz. Başka yerler de var ama esas olarak İslam'ın ve Müslümanların yaşadığı topraklar dünyanın en güzel yeridir. Aynı zamanda dünyanın en zengin yeri. İnsanın tüm hayatını sorunsuz yaşayabileceği yer. Ama insanlar Allah'ı ﷻ dinlemeyince, Allah'ı ﷻ unutup, ahireti unutunca, üç günlük dünya için her şeyi bırakıp kendileri, çocukları ve başkaları için ne olacağını bilmedikleri yerlere gidiyorlar.

Mevlana Şeyh bu hikâyeyi çok anlatırdı. Seyyidina İsa (a.s.) bir yolculuktaydı. Eskiden mağaralarda veya çadırlarda yaşayan mübarek insanlar vardı. Bir gün yolda ilerlerken, Allah'a ﷻ ibadet eden bir adam gördü. Adamın, yağmurdan korunmak için kullandığı bir çadırı ya da benzeri, kısmen gölgelik bir yeri vardı. İsa (a.s.) ona, "Burada kaç yıldır yaşıyorsun?" diye sordu. Adam, "700 yıldır," dedi. Eskiden insanlar çok uzun yaşarlardı; çünkü Allah ﷻ onlara böyle bir ömür bahşetmişti. Elbette o dönemlerde de kısa ömürlü olanlar, tıpkı günümüzdeki gibi 30-40 yıl yaşayanlar vardı; ancak bazılarına çok uzun bir ömür verilmişti. Seyyidina İsa (a.s.) adama ne kadar süredir orada olduğunu sorduğunda, o "700 yıldır" cevabını verdi. İsa (a.s.), "700 yıldır bu şartlar altında mı yaşıyorsun?" diye sorunca, adam "Evet," dedi. Seyyidina İsa (a.s.), "Neden burayı biraz daha genişletip daha rahat bir hale getirmedin? Bu senin için çok zor olmuyor mu?" diye sordu. Adam ise, "Buna gerek yok. Biz burada ebedi kalmayacağız ki," cevap verdi. Seyyidina İsa (a.s.) şöyle

buyurdu: “Biliyor musun, ahir zamanda insanlar 70-80 yıl kadar yaşayacaklar. Buna rağmen devasa evler, büyük binalar inşa edecekler. Hatta bunlar bile onlara yetmeyecek; daha fazlasını isteyecekler.” Adam buna karşılık, “Eğer onlar gibi 70 yıl yaşayacak olsaydım, secdeye kapanır ve ölene dek başımı hiç kaldırmazdım!” dedi. İşte Allah ﷻ için yaşayan insanlar bunlardır.

Onun için, Allah’ın ﷻ bizlere bahşettiği her şeyin kıymetini bilmeli ve başkalarının fikirlerinin peşinden gitmemeye gayret etmelisiniz. Bu fikirler aslında son derece kötü fikirlerdir. En kötü fikirler ise, Müslümanları kandıran kimselerden gelir. Müslümanlar söz konusu olduğunda; genç, yaşlı veya başka herhangi bir ayrım yoktur; herkes aldatılabilir. Bu yüzden onların izinden gitmemeye dikkat etmeliyiz. Çünkü bir adım attığınızda, ardından ikinci bir adım gelir. Sonra üçüncüsü gelir ve bu gerçek bir felakete, çok kötü bir duruma yol açar.

Maalesef bunu Müslüman ülkelerin her yerinde görüyoruz. Her yerde karşımıza çıkıyor. Gençlerin tecrübesi yok. Birçoğunun sonradan uyandığını ve geçmişte yaptıklarından pişmanlık duyduğunu görüyoruz. Gençlerimize ve çocuklarımıza sahip çıkmalıyız. Bunu nasıl yapabiliriz? Öncelikle, kendimiz onlar için iyi birer örnek teşkil etmeliyiz. Eğer iyi bir örnek değilseniz, sizi nasıl takip edebilirler ki? Şunu unutmamalısınız: Nefsinizin hoşuna giden her şeyi yapamazsınız. Peygamber Efendimiz’in sallallahu aleyhi ve sellem buyurduğu gibi; sonradan ortaya çıkan bu tür âdetlerden ve yeniliklerden elinizden geldiğince uzak durun; böylesi çok daha hayırlıdır. Niyet çok önemlidir. Allah ﷻ yardımcımız olsun. Küçük bir şey bile olsa, içinizden bir şeyi yapma isteği geçtiğinde, “Hayır, bunu yapmayacağım; çünkü bu nefsimi memnun ediyor. Bunu elde etmek, giymek ya da yapmak nefsimi mutlu eder,” deyin. Böylece, adım adım, inşaAllah gençler için de bir örnek teşkil edersiniz.

Çocuk yetiştirirken dikkat edilmesi gereken bir başka önemli husus daha var. Eskiden çocuklar ailelerine, yani anne ve babalarına bakar, onlara itaat ederlerdi. Şimdiyse durum farklı; evdeki herkes, anne ve baba bile çocuklarına itaat eder hale geldi. Çocuk bir şey istediğinde, “İstediğini sana vereceğim, merak etme, üzülme; ne istiyorsun?” diyorlar. Çocuk da “Şu oyuncağı, şu telefonu, şu televizyonu istiyorum,” diyor. Eğer o şeyi alacaksanız bile, hemen aynı gün vermeyin. Bir hafta veya bir ay bekletin ki, değerini anlasınlar. Eğer bugün verirseniz, bir saat sonra başka bir şey isteyecektir; bir saat daha geçince yine başka bir şey talep edecektir. Onun için, bir şeylerin değerini öğrenebilmesi adına biraz sıkıntı çekmesi gerekir.

Bir hikâye vardır; bir zat anlatırdı, Allāh ﷻ rahmet eylesin. Çok şımarık bir çocuk varmış. Babası bu duruma kızmış ve sonunda ona, “Bundan böyle sana her gün sadece bir lira vereceğim; ama akşam onu bana geri getireceksin,” demiş. Çocuk kabul etmiş. İlk gün parayı getirince babası, “Al bu parayı, tuvalete at,” demiş. Ertesi gün yine aynısı olmuş.

Mawlana Shaykh Muhammad Adil ar-Rabbani

Üçüncü gün ise baba, “Artık çalışman gerekiyor, sana daha fazla para vermeyeceğim,” diyerek onu bir işe sokmuş. Çocuk sabahtan akşama kadar çalışıp bir lira kazanmış, ancak babası yine parayı alıp tuvalete atmış. Çocuk, “Ne yaptın! Bütün gün bunun için çalıştım, sen ise onu tuvalete attın!” diye tepki göstermiş. Yani bunun hiçbir değeri yoktu. Değeri olmadığında da her şeyi tuvalete atabilirsin; sorun değil, dedi.

Bu çocuklara öğretilmelidir. Günümüzde çocukların her şeyi var; canlarının sıkılmasına bile fırsat kalmıyor. Ellerinde 24 saat boyunca telefon olduğu için hiç sıkılmıyorlar. Eskiden bazen can sıkıntısı olurdu; yapacak bir şey bulamazdık, “Şimdi ne yapsak?” diye düşünürdük. Aslında bu, çocuklar için de faydalıdır; her şeyin bir hayrı vardır. Allah ﷻ bizi öğrenmemiz, nefsimizi kontrol altına almamız için yarattı. Dediğimiz gibi, bu hem kendimiz hem çocuklarımız hem de herkes için çok önemlidir. Bugün bakıyoruz; yeni bir cihaz, bir telefon ya da benzeri bir şey çıktığında, bazı insanlar adeta çılgına dönüyor. Üç ay öncesinden dükkânın önüne çadır kurup bekliyorlar! Oysa onlara iki rekât namaz kılmalarını söyleseniz, “Çok zor,” diyorlar. Sübhanallah! Tamamen nefsimizin kontrolü altındayız. Biz burada bir şeyler söylüyoruz ama inşaAllah, anlattıklarımızın yüzde birini bile uygulayabilsek, bu kâfidir.

Allah ﷻ sizi mübarek eylesin. Allah ﷻ bizi muhafaza eylesin. İnşallah Seyyidina el-Mehdi (aleyhisselam) ile birlikte oluruz. Mevlana Şeyh, o dönemde tüm bu teknolojinin ortadan kalkacağını; artık telefonun, internetin kalmayacağını söylerdi. İnşaAllah, teknoloji olmadan yaşanacak hayat, teknolojinin kendisinden çok daha iyi olacaktır. O dönem aynı zamanda kıyamet dönemidir inşallah. Ancak asıl önemli olan, Müslümanlar ve gayrimüslimler arasından bu zalimleri temizlemesi için Seyyidina el-Mehdi’nin aleyhisselam gelişine olan ihtiyacımızdır. Müslümanlar da insanlara zulmediyor ve onları İslam’dan uzaklaştırıyorlar. Müslümanlara eziyet ederek, “Bunu yapma! Şunu yapma! Sen kâfirsin! Sen müşriksin!” diyorlar. İşte bu yüzden, Allah ﷻ Seyyidina el-Mehdi’yi aleyhisselam gönderip bu durumu da temizlemesi için dua ediyoruz. Kendimize değil; elhamdülillah, hayatımızı sürdürüyoruz, hiçbir sorunumuz yok. Bize her şeyi bahşettiği için Allah’a ﷻ şükrediyoruz. İnşaAllah, hiçbir şeye muhtaç değiliz. Teşekkür ederiz. Allah ﷻ sizden razı olsun.

Ve-min Allahi t-tevfik. El-Fatiha.

Mevlana Şeyh Muhammad Adil er-Rabbani
24 Ekim 2026 / 13 Cemaziyelevvel 1448
Tuanku Bainun Merkezi – Kuala Lumpur, Malezya